

Nr 285.

Godkänd av första kammaren den 4 juni 1918.

Godkänd av andra kammaren den 4 juni 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

(Sammansatta stats- och lagutskottets nr 2 utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 15 februari 1918 dagtecknad proposition, nr 97, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Förordning

angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

Häri genom förordnas som följer:

§ 1.

Envar svensk undersåte, som har sitt hemvist i Sverige och idkar fiske såsom yrke eller eljest för sin utkomst, äger att genom försäkring i riks-försäkringsanstalten bereda sig ersättning enligt de i 6 och 7 §§

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 14 saml. 96 häft. (Nr 285—287.) 1

av lagen om försäkring för olycksfall i arbete den 17 juni 1916 stadgade grunder med den utsträckning, att erforderlig läkarvård jämte läkemedel och andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel utgår från och med dagen för olycksfallet samt sjukpenning från och med dagen därefter under förutsättning, vad angår sjukpenning, att sjukdomen varat under mer än tre dagar efter dagen för olycksfallet.

Med fiske förstås i denna förordning jämväl fångst av säl.

§ 2.

Den årliga arbetsförtjänst, som omförmäles i 6 och 7 §§ av lagen om försäkring för olycksfall i arbete, skall i fråga om denna särskilda försäkring efter försäkringssökandens val bestämmas till antingen 1,200, 900 eller 600 kronor.

§ 3.

Ersättning i anledning av denna försäkring utgår för skada till följd av olycksfall, som härflyter från utövningen av fiskeyrket eller som uppstår vid försök att rädda människoliv ur sjönöd eller vid användning av fiskebåt, utan att fiske därvid bedrives. Ersättning utgår dock ej för skada, som drabbat den försäkrade vid användning av utländsk båt eller utländskt fartyg.

§ 4.

Försäkring meddelas i allmänhet för en tid av ett år och den årliga försäkringsavgiften utgör

14 kronor 50 öre,	om den årliga arbetsförtjänsten är bestämd till 1,200 kronor,	
11 » 25 » » » » » » » » » 900 » ,		
8 » — » » » » » » » » » 600 » .		

Efter riksförsäkringsanstaltens prövning för varje särskilt fall kan försäkring för den, som endast under viss del av året bedriver fiskeyrket, medgivas jämväl för kortare tid än ett år, dock för minst ett halvt år. Vid sådan försäkring utgår avgiften med det lägre belopp, som svarar mot den kortare tid försäkringen avser.

§ 5.

I den mån de enligt § 4 från de försäkrade utgående avgifter befinnas otillräckliga för bestridande av de ersättningar, som i anledning av

denna försäkring komma att utgivas, fylles bristen av statsmedel; och utbetalas, sedan försäkringens årsräkenskaper avslutats samt försäkringens skulder därvid beräknats, till förvaltningen av försäkringens medel efter rekvisition det statsbidrag, som erfordras till skuldernas täckande.

§ 6.

Fiskare, som, på sätt förut nämnts, genom försäkring i riksförsäkringsanstalten berett sig ersättning enligt ovan stadgade grunder för skada till följd av olycksfall i arbete, må ock, med de inskränkningar beträffande vissa olycksfall och på de villkor i övrigt, som av riksförsäkringsanstalten bestämmas, i anstalten erhålla försäkring enligt samma grunder jämväl för skada till följd av olycksfall utom arbetet.

§ 7.

Ersättningsbelopp, som skall utbetalas enligt denna försäkring och ej slutar å helt tiotal öre, avrundas till närmast högre, å helt tiotal öre slutande belopp.

§ 8.

Tid och sätt för erläggande av avgifter för försäkringen bestämmas av riksförsäkringsanstalten och styrelsen för postsparbanken.

Försäkringsavgifter och statsbidrag skola ingå till en fond, som förvaltas enligt grunder, vilka bestämmas av Konungen.

De förvaltningskostnader, som föranledas av denna försäkring, bestridas av statsmedel.

§ 9.

Varder fiskare skadad till följd av olycksfall, som medfört eller skäligen kan antagas medföra påföljd, som föranleder ersättning enligt denna försäkring, skall anmälan om olycksfallet ofördröjligen göras hos riksförsäkringsanstalten.

§ 10.

Ersättning enligt denna försäkring utgår ej i den mån motsvarande ersättning i anledning av olycksfallet utgives enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete eller förordningen om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

§ 11.

I övrigt skola i avseende å denna försäkring bestämmelserna i lagen om försäkring för olycksfall i arbete i tillämpliga delar lända till efter-

rättelse, dock med undantag av 5 och 33 §§ av nämnda lag samt vad i 25 § första stycket av samma lag stadgas om ersättnings nedsättande i det fall, att den skadade ej ställt sig till efterrättelse gällande anordning eller föreskrift om åtgärder för undvikande av olycksfall.

§ 12.

De närmare föreskrifter, som, utöver vad ovan stadgats, må erfordras med avseende å denna försäkring, utfärdas gemensamt av riksförsäkringsanstalten och generalpoststyrelsen, respektive styrelsen för postsparbanken, eller ensamt av riksförsäkringsanstalten i den ordning, som stadgas i gällande instruktion för anstalten.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1918, vid vilken tid kungörelsen den 2 oktober 1908 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall skall upphöra att gälla.

Med anledning av stadgandet i § 6 om försäkring mot olycksfall utom arbetet förutsätter riksdagen, att erforderlig tilläggspremie för sådan försäkring varder bestämd.

Riksdagen har vid granskning av förslaget ej funnit skäl till anmärkning mot detsamma och får alltså anmäla, att förevarande förslag till förordning angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall av riksdagen bifallits.

Stockholm den 4 juni 1918.

Med undersåtlig vördnad.
